

Совѣтъ или Синедріонъ; но по свое-то благочестіе, не ся согласявалъ съ мнѣнія-та на други-тъ членове. Онъ былъ единъ отъ тайны-тъ ученицы Іисусъ Христовы; зачото, ся боялъ да ся показва явно между ученицы-тъ Му отъ страхъ да не му направятъ нѣкое зло Іудей-тъ. Іосифъ былъ богобоязливъ, добродѣтеленъ чловѣкъ и чакалъ прише-ствие-то на Царство-то Божіе. Той ся осмѣлилъ да излѣзе прѣдъ Пилата и да проси отъ него тѣло-то Іисусово. Пилатъ ся восчудилъ, кога чулъ, че Іисусъ вече умрѣлъ; той запо-вѣдалъ да повикатъ при себе начальника на стражъ-тъ и попыталъ: „вѣрно ли е това, че Іисусъ вече умрѣлъ?“ Кога го увѣрилъ въ това начальника-тъ отъ стражъ-тъ, то Пилатъ заповѣдалъ незабавно да прѣдадѣтъ тѣло-то Му Іосифу.

Късно вече вечеръ-тъ, срѣща сѣбботѣ, Іосифъ дошълъ на Голгоѣж, принесялъ съ себе плащаницѣ, или платно, за да обивіе тѣло-то Іисусово. Тамъ дошълъ такожде и Никодимъ, оный самый, който доходилъ нощыж при Господа, да слуша поученіе-то му; той принесялъ около сто литры смирънъ и алое. Двама-та благочестивы мъже снесли отъ кръста тѣло-то Іисусово и обвили го въ пелены съ благовонія, както обыкновенно погребаватъ Іудей-тъ.

Недалече отъ Голгоѣж, на коѣто былъ распетъ Іисусъ Христосъ, Іосифъ ималъ свои собственыя градинъ, въ коѣто ся намирала гробницѣ пещерѣ, ново изсѣчена изъ камыкъ; въ неѣ още не былъ положенъ ни единъ мъртвецъ. Іосифъ готвилъ тажъ гробницѣ за себе си и за свое-то домочадіе; но понеже ся намирала тя близу, и понеже бързали да по-гребѣтъ тѣло-то Іисусово прѣди настѣпленіе-то на празника, то Іосифъ, спомогаемъ отъ Никодима, отнесълъ го въ соб-ственны-тъ си гробницѣ; катѣ привалили до входа въ пе-щерѣ-тъ голѣмъ камыкъ, тѣ си разотишли печално по кѣщи-тъ.

Марія Магдалина и други-тъ благочестивы жены со слъзы проводили прѣчиство-то тѣло Іисусъ Христово до гробницѣ-тъ.